

UKOLÉBAVKA

(z opery Hubička)

Letěla bělounká holubička,
potkala božího andělíčka:
„Duše z těla, kam jsi chtěla?“
„Chtěla jsem doletět do nebička.“

„Doleť si dušinko, až do nebe,
já půjdu k dětátku místo tebe,
tam je zlíbám, ukolíbám,
líbá tě nastokrát tvá matička.“

Eliška Krásnohorská (1847–1926)

UKOLÉBAVKA

Andante

Soprán I. II.

1. Le - tě - la bě - loun - ká ho - lu - bi - čka,
2. Do - leť si, du - šin - ko, až do ne - be,

Alt

1. po - tka - la bo - ží - ho an - dě - lí - čka: „Du - še z tě - la,
2. já pů - jdu k dě - řá - tku mí - sto te - be, tam je zlí - bám,

1. kam jsi chtě - la?“ Chtě - la jsem do - le - tět do ne - bí - čka,
2. u - ko - lí - bám, lí - bá tě na - sto - krát tvá ma - ti - čka,

rall. rit.

1. chtě - la jsem do - le - tět do ne - bí - čka.
2. lí - bá tě na - sto - krát tvá ma - ti - čka.